

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vsvardi Martyrologivm

Usuardus <Sangermanensis>

Lovanii, 1573

B.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42790

Dolendū est tanti pontificis vitā magna ex parte
nesciri. Quod nescio vtrū scriptorū ignavię debeat
imputari, an iusto Deo iudicio, qui stellas claudit ^{Iob 9}
quasi sub signaculo, dū videlicet exigentibus pec-
catis malorū, vita absconditur bonorum. Sepultus
est Cameraci extra muros in sancti Petri ecclesia,
quę ampliatis mœnibus nūc est intra muros, sancti
Auberti abbatis. Natalē habet Idibus Decēbris.
Aya coniungitur marito suo, sancto Hidulpho.

B.

SANCTUS Babolenus, abbas & confessor, succes-
sit in Stabuleto sancto Remaclo, immediatē
per resignationem abbatię. Ibidem quiescunt eius
reliquiæ & altare habet in sui honorem consecra-
tum, atque festum Duplex maius, sexto Calēdas
Iulij. Est in patria, & diœcesi Leodiēsi. Fuit etiam
abbas Luxouienſis in Burgundia, & abbas atque
fundator Fossatensis monasterij. Libenter enim
vir sanctus se ex loco vno in alia transportari
permisit, quò in monasticę vitę disciplina plu-
ribus præſſet, & prodeſſet.

SANCTUS BAIDILO confessor, quiescit Lutose
in Canonicorū collegiata ecclesia, quę maiorum
temporibus fuit abbatia Canonicorū regulariter
viuentium. Vnde de eo sic scriptum reperio in
Chronico Cameracensi: Est monasterium quoque
Canonicorum in honore Apostolorum Petri &
Pauli, in vico qui dicitur Lutosa, quod cōstruxit
beatus Amandus. & est diues abbatia. Vbi vir
Dei venerabilis Baidilo requiescit, qui corpus
sanctę Marię Magdalenę de Hierusalem in
Burgundiam in loco Vercelliaco, attulisse fertur.
Scio

Scio

Scio Lutofanos eum in Litanij inuocare, sed natalem quo die celebrent adhuc ignoro. Distat locus ab Atho in Hannonia duobus miliaribus: fuitque ciuitas: sed conflagratione fere in pagum est redactus.

Sanctus BASINVS martyr, regia, vt scribitur, stirpe natus, tres aedificauit ecclesias iuxta decursum Lysae: quarum vnā, Deiparae videlicet, defendens contra gentilium vastationem, grauius in campo Meldes veld vulneratus, martyr migravit ad Christum. Quiescit cum filia sancta Aldegunde Truncinij iuxta Gandauum, in abbacia Ordinis Praemonstratensis. vbi festum eius agitur decimoquarto Iunij.

Sanctus BAUO, siue Alloynus, cognomento Bauo, sanctissimus & celeberrimus confessor, patrem habuit Agilulfum, Hasbaniae Comitem, fratrem patruelē Carolomanni; cuius filius fuit Pipinus à Landa, quem primū vocāt Brabantiae Ducē. Primū militauit sub imperatore Mauricio, & sub regibus Fraciae, ac Austrasiae. Deinde contemptis opibus & honoribus, atq; à beato Amando Tungrorum episcopo Christi gloria plenius edoctus, soli Christo crucifixo militare statuit. Et licet Mauricius, lege lata prohibuisset, ne quis ex saeculari militia ad monasticam vitam transiret, in proposito tamen constanter perstitit, suffultus fauore Clotarij & Dagoberti regum: animatus quo-

que à Gregorio magno, qui militum pium studium aduersus Mauricij edictum defendebat. Pecuniam & thesauros in pauperes distribuit: terras ac praedia, quae in Brabantinorum agro, alibi-

Lib. 2 ve
gistri, epist.
61.

bique
Gand
diuc
tri m
quod
naster
Deo i
temp
Oetol
Cuius
pini fi
princi
cuti, f
runt.
non fo
tae ecc
uocati
quod
rint. A
lus, no
linus r
gelico
sacrae
archie
trigint
rum fo
fidelib
uonis
Sed &
quias v
rificè e
sed ann

bique plurima possidebat, in pios vsus contulit. Gandę ad Scaldis & Legiæ confluentiam, eodem diuo Amando promotore, in honorem sancti Petri monasterium extruxit, egregieque dotauit, quod ab eo postea denominatum est. In eo monasterio aliquot annis agens pœnitentiam, soli que Deo inferuiens, cum omni sanctitate, vitam hanc temporalem cum æterna commutauit, Calendis Octobris, anno sexcentesimo trigesimo primo. Cuius etiam imitatione Gertrudis & Beggha, Pipini filiæ, sese puriori vitæ addixerunt. multi que principes, viri fœminæque, ipsius exemplum secuti, sanctimonix laudem apud posteros meruerunt. Quantus, quamque magni nominis fuerit, non solum miracula patefecerunt: quod que multæ ecclesiæ, inter quas Harlemensis, sub eius inuocatione & patrocinio sint extructæ: sed etiam quod viri celeberrimi eum religiosissimè visitarint. Amandus, magnus ille Flandrorum Apostolus, noluit abesse cum ex hac vita migraret. Dominus religiosissimus presbyter, ex Turoolto Angelico ducatu aduenit, vt ante mortem Bauoni sacre Eucharistiæ viaticum traderet. Liuinus archiepiscopus & martyr, in Flandriam veniens, triginta diebus super Bauonis sepulcrum Missarum solennia celebravit: & cum conuertendis infidelibus operam dabat, Floriberto abbati in Bauonis memoriam elegiacum carmen transmisit. Sed & Eligius præsul, non modo Bauonis reliquias visitauit, verum etiam eandem è terra honorificè eleuauit, Calendis Augusti. Eodem die, sed anno millesimo decimo, cum per calumniam

C sparsum

sparsum fuisset Bauonis reliquias nūquam è Lau-
duno clauato repōrtatas esse, aut saltē furto subla-
tas esse, Eremboldus abbas huius mendacij con-
futandi causa, omni populo præsente, sacros cine-
res & ossa, in præstantiorem thecam transposuit,
atque paralytica Mensuindis, puella Antuer-
piensis, mox perfectam sanitatem recepit. Quies-
cit cum Liuino, Landoaldo, Macario, alijsque
sanctis, Gandau; quæ prima est & maxima Flan-
driæ ciuitas, in cathedrali sanctorum Bauonis
& Ioannis Baptistæ ecclesia: estque totius dicece-
sis patronus.

Verum non incongruè fecero, si paucis Gāden-
sis ecclesiæ progressum subiecero. Hanc cum opi-
bus præcipuè sancti Bauonis fundauerat sanctus
Amādus, non monachos initio, sed clericos simul
viuentes instituit, quibus amotis, quod licentius
viuerent, monachos sancti Benedicti collocauit,
sub abbate sancto Florberto. Qui cum multum
sanctimonia & doctrina clarerent, multis bonis
& priuilegijs dotati sunt, etiam ab imperatori-
bus, Carolo magno, Ludouico pio, Othone se-
cundo. Inter hos Hildebertus, octauus fuit abbas
Gandensis, qui contra fautores imperatoris Con-
stantini Copronymi, non modo verbis, sed etiam
sanguinis ac vitæ profusione, confirmauit pium
imaginum cultum. Rursus, inter hos Einarus,
Caroli magni Cancellarius doctissimus; qui fama
monasterij clarissima inuitatus, habitum in eo
religionis suscipere non dubitauit, factusque est
abbas decimus quintus; idem qui præclarissimas
reliquias Petri & Marcellini Româ Gandensi
suæ ec-

suæ ecclesiæ procuravit. At post scelerata Einardi
 tempora, Nortmanni barbara crudelitate Gan-
 dense monasterium cum alijs concremarunt, to-
 tamq; Flandriam vastarunt. Tunc monachi sancti
 Bauonis, cum sancti Bauonis corpore, & ecclesiæ
 munimentis, confugerunt ad sanctum Audoma-
 rum, inde Laudunum, & aliud. Centum propemo-
 dum annos exularunt. semper tamen, quantum
 licebat, in communi viuebant sub vnius capituli
 obedientia: & corpus sancti Bauonis, ceu pretio-
 sissimum thesaurum, semper secum ferebant,
 & eo in tantis miserijs vtcunque se consolaban-
 tur. Tandem circa annum nonagesimum qua-
 dragesimum relato corpore, facta est cœnobij re-
 stauratio, per Arnulphum Comitem, & sanctum
 Gerardum Broniensem, virum eximium, qualem
 omnino illa tempora postulabant. Qui vigesimus
 abbas cœnobio præfuit, annis plus minus quindecim.
 Etsi verò hoc monasterium multis bonis
 exutum sit, Nortmannorum direptione, mona-
 chorum exilio, maris inundatione, principum quo-
 rundam iniuria ac violentia, alijsque tristissimis
 occasionibus, Dei tamen fauore, & presentium san-
 ctorum suffragijs, ac intercessione, non penitus
 exhaustum est. Nam ex eius prouentibus clerus
 Cathedralis ecclesiæ sancti Bauonis Gandensis in
 hodiernum diem honestè sustentatur. Est enim mo-
 nasterium anno trigesimo quinto per Paulum tertium
 procurante id Carolo quinto Gandauensi, redu-
 ctum ad Canonicorum statum, quem primitus habuit.
 Qui paulo post, cum monasterialis locus alijs vsi-
 bus deputabatur, transinigrarunt ad parochialem

ecclesiam sancti Ioannis, quæ nunc est cathedra-
lis sancti Bauonis.

Sancta BEGGHA matrona, patrem habuit Pi-
pinum primum, Ducem Brabantia, & maiorem
domus in Aufrasia: germanã verò sororem, bea-
tissimam Gertrudem. Hæc Ansigiso, siue Anchi-
se, viro suo perempto, Romam adijt, dominam
mundi, & Ecclesiæ caput. Vnde cum benedictio-
ne Adriani papæ, & donatis reliquijs reuersa, in
honorem septem ecclesiarum Romanarum, An-
danæ ad Molam, cœnobium septem ecclesiarum
fundauit, vbi fœminas sub religione cōgregauit,
& secundum sanctorum canonum præcepta clau-
stris regularibus muniuit. Expetiuit etiam ex
monasterio germanæ suæ Gertrudis, Deo dilectæ
virginis, personas probatas, quas claustro & vitæ
puellarum præfecit. Obijt, ibidem velata, decimo
sexto Calendas Ianuarij, quo die festum eius cele-
bratur Andanæ in loco quietis, qui est inter Na-
murcum & Huium. Sed quæ olim erant regula-
res, nunc nominantur dominæ Andanenses, &
Canonicæ sæculares, vt compluribus alijs locis.
Sunt qui scribant ab hæc Beggha Beghinas no-
men suum habere, sed id aut parum, aut potius
nihil probabilitatis habet.

Sanctus BERECISVS cōfessor, ex Condustro
Aufrasiæ, Hasbanij intra monasteriũ sancti Tru-
donis, parentum traditione sub religionis habitu
educatus est, & literis eruditus. Postmodum sa-
cerdos, in comitatu Pipini iunioris, charus omni-
bus erat, sed solitariam desiderans vitam, in Ar-
duenna fundauit & construxit monasteriũ, quod
Andai-

Andainum vetustas nominauit, à contiguo fonte Andaina; vbi multos suo exemplo ad bene viuendum collegit. Eo Vulcandus episcopus transtulit corpus sancti Huberti. Vnde posteritas sancti Huberti monasterium appellat. Est diœcesis Leodiensis. Porro festum Berégisi, sexto Nonas Octobris celebratur, Andaini, vbi quiescit loci fundator, & Sarchinij ad sanctum Trudonem, vbi pietatis ac eruditionis fundamenta iecit.

Sancta BERLENDIS virgo, temporibus Dagoberti parentes habuit, Odelardum, & Nonam, sancti Amandi sororem. A patre viduo exhæredata, patienter id tulit, & Morfellæ sacri velaminis habitum suscepit. Ex eo pauperrimo monasterio propter Hunnorum vastationem, cum licentia Merbecam redijt patre mortuo, quem in ecclesiola sancti Petri, quam ipse ædificauerat, iuxta uxorem sepeliuit, ipsa que in eadem ecclesia permansit, Domini seruitio mâcipata: post mortem sepulta iuxta tumulum parentum in vase exciso ex quercu. Trigésimo autem anno depositionis eleuata est per Autbertum episcopum Cameracensem. Cum eadē quiescunt eleuatę Nona & Celsa virgines. Est autem Merbeca iuxta Ninoué Flâdriæ ciuitatem: sed in Brabatia & diœcesi Mechliniensi, vbi quiescunt in collegiata ecclesia. Natalis tertio Februarij.

Sanctus Berlerius coniungitur sancto Lambertio presbytero.

Sancti Bernardi abbatis Clarævallensis, obiter ingerenda est hic mētio, eo quod Belgium nostrum singulariter exornarit, miraculis, prædicatione, & monasterijs. Fōtanis intra Leodiensium fines, cæco

Vitalib. 4 claritatem præstitit, cuius palpebrę clausę erāt, & *cap. 4* emortuę. Cameraci celebrans Missarum solęnia, furdo & muto, & auditum restituit, & loquelam.

Cum autem in Brabantia, & alijs locis, ex præcepto Eugenij tertij, Crucę prædicaret contra Saracenos & Turcas, Brabantis religiosos aliquot petentibus ex Claravalle, quibus monasteriũ construerent, dedit duodecim monachos, cum abbate Laurętio, viro religioso. Qui cõstructo oratorio & monasterio, quicuerũt in Villario, anno millesimo cętesimo quadragesimo sexto. Creuitq. dicta abbatia multũ in religione & possessionib⁹. Genuit etiã de se duas alias, Grãde pratũ in Comitatu Namurcęsi, & S. Bernardi apud Antuerpiã. Sed &

Vitalib. 4 in Flandria cũ prædicaret † multi nobiles, multi *cap. 3* sapiętes, & literari viri, sub ipsius magisterio sacrę professi sunt seruitutę. In Claro Marisco Cistercienses instituit, quibus abbatem præfecit Hunfridum. Dunęsibus vero apud Furnas, abbatę primũ dedit dominum Robertũ Brugensem †, virũ tam celebris sanctitatis, quod eũ moriens successorem suum in Claravalle habere voluerit. Obijt sanctissimus & mellifluus Doctor decimo tertio Caledas Septębris, anno millesimo centesimo quinquagesimo tertio, abbas Claręuallęsis, pater verõ amplius quã cętũm & sexaginta monasteriorum.

*cui scribit
epistolas
336, 337.*

Sancta BERTHA prima abbatissa præfuit Blanciaci, quo loco pijsimę vitam finiuit in pace, & multis virtutum signis refulsit. Natalem habet die quarta Iulij: Est autem abbatia sanctę Berthę in Blanciaco, postmodum conuersa in abbatiam monachorum Ordinis sancti Benedicti.

Qui

Qui etsi in Artesia & Belgio nostro habitent, subsunt tamen episcopo Bononiensi in Francia.

Sancta BERTILIA virgo, eleuata est in Martelo iuxta Atrebatum decimo octauo Calendas Octobris, iubente Gerardo secundo huius nominis episcopo Atrebatensi, circa annum millesimum nonagesimum sextum. De hac sic scribitur libro secundo Chronici Cameracensis ad Gerardum secundum. Est etiam in vico Maraculo, alias Martelo, monasterium Canonorum, vbi sancta Bertilia quiescit, quæ hoc ipsum suum prædium S. Mariæ tradidit. Depositionis dies est, tertia Ianuarij. Fuit & alia Bertilia, coniunx beati Vualberti, quorum mentio erit in narratione de sancta Vualdetrude.

Sanctus BERTINVS abbas & confessor. patria Constantiensis, cum Mômoleno & Bertramo ex Luxouïensi cenobio egressus est, ad Trinitatis fidem prædicandâ. Qui tres à B. Audomaro suscepti, officium legationis suæ labore cõtinuæ prædicationis subibat. Ipse Bertinus plen^o dierum, obiit anno sexcentesimo nonagesimo octauo, sepultus in Sithiu monasterio, quod ipse cõstruxerat, sumptibus potissimum viri nobilis Adroaldi. Ipsum S. Bertini nunc dicitur, in oppido S. Audomari, in quo annis quinquaginta octo habitauit, cum multis religiosis. Natalis celebratur quinto Septembris. Claruit autem S. Bertini monasterium multis sanctis. quorum cõplures tamè non sunt sanctis ascripti, vt sanctus Ioscio: & Fulco Rhemensis archiepiscopus, martyr pro defensione ecclesiasticæ libertatis. Ioannes sane Ipræsis, quinquagesimo octauo abbas ad S. Bertinum, scribit ecclesiâ Dei solènzare viginti duos sanctos

*In Prologo
de abbatibus
ad S.
Bertinũ.*

monachos sui monasterij. Suntq̄. ab hoc monasterio deriuata quatuordecim alia.

Sanctus BERTVINVS episcopus, cum alijs ex Anglia ad nostrates venit, Christum prædicaturus, circa annum sexcentimum quinquagesimum. Quiescit prope Namurcum, in patria tamē & diœcesi Leodiensi, in monasterio canonicorum siue clericorum veteris instituti sancti Augustini, quod Malonia dicitur: vbi diu Domino militauit, & fœliciter quieuit. Festum eius coincidit cum die sancti Martini, ideoque Malonia Martinum transfert in diem sequentem. Meminit eius Sigebertus anno sexcentesimo quinquagesimo primo. Multi ait de Anglia vel Scotia, in Gallijs peregrinantes, verbum Dei seminabant, multumque fructum Deo faciebant, scilicet, Etto, Bertuinus, Eloquius.

Sanctus BERTVLPHVS abbas, patria Alemannus, temporibus Sigeberti regis relictis parentibus gentilibus, venit Renticam, siue Rentiacum, qui locus est in Artesia, Morinensis, siue Boloniensis diœcesis, vbi consecutus est baptismatis sacramentum, spiritus sancti templum est factus, & clericatus signaculo ecclesiæ arctius coniunctus. Erant tunc temporis Renticæ Vuambertus, pius Comes & coniunx eius Homburga; qui eo loci ex proprijs facultatibus in argumentum religionis cœnobium construxerāt in honorem martyris Dionysij, & tres ecclesias, quę dedicatæ sunt principi Apostolorum, beatissimo Martino, & sancto Vedasto. In horum famulitium libenter intrauit Bertulphus: ipsique eius sagacitate &

vita

vitæ probitate cognita eum vniuersæ domui præ-
 posuerunt. Memorabile verò est quod tam fidelis
 famulus benignitate in pauperes, opes sibi à do-
 mino creditas, non solum in cælo, sed etiam domi
 forisque multiplicauerit. Cum eodem Romam
 inierunt ad limina Apostolorum. Denique Bertul-
 phum, quem non vt famulum, sed vt filium cha-
 rissimum amplectebantur, Rentiaci prædij sui
 vnà cum ecclesijs in illo constructis donatione so-
 lenniter facta hæredem fecerunt: ipsumq; vir Dei
 non sibi, sed Deo, & Dei pauperibus, suscepit: &
 inibi cum multis fratribus Deo seruiens, præsen-
 tem vitam cõsummauit. Sancti autem sepulcrum,
 sicut miraculorum gloria, sic & rerum creuit opu-
 lentia. Sed cum sæuissimi piratæ maritima Galliæ
 loca gladio, igne & rapinis infestarent, Erkenga-
 rius Comes corpus sanctum per Ecclesiastici or-
 dinis conuentum de Rentica Bononiam transtu-
 lit, munitam tunc temporis ciuitatem, mari Mori-
 norum propinquam. Successu verò temporum
 Brito quidam corpus sancti furtim abstulit, sed in-
 tercepit Arnulphus Flandriæ Marchio, cuius di-
 tioni etiam Bononia cesserat. Qui Harlebecam
 sanctum Bertulphum transferri iussit, translaturus
 mox Blandinium, quod est Gandau sancti Petri
 monasterium. Interim impetrarunt Harlebecenses
 partē aliquam sanctarū reliquiarū pro sua ecclesia.
 Quæ ibidē honorificè conseruatae sunt, vsq; ad ec-
 clesie conflagrationem. Tunc enim diuinitus de
 incēdio sunt extractæ, & reliquis ipsius membris
 in Blandinio restitutæ. Natalis est nonis Februa-
 rij, quo die historiam habet Surius, tomo primo.

INDICVLVS

Sāctus BONIFACIUS, archiepiscopus & martyr, natione Anglus, carnalem parentem deserens, Vuolfhardi ac postea Vuigeberti, abbatum, disciplinæ se subdidit. Trigesimo vitæ anno Sacerdotij gradum suscepit, & Traiectū commigrans, per annos tredecim Frisonum Francorumq; gentem in fide catholica diligenter instruxit. Quibus virtutibus illustris, à Gregorio secūdo Pontifice Romano accersitus, ab eo Pontifex cōsecratur, secundo Calendas Decembris, & Bonificiū dici voluit, cum antea diceretur Vuinfridus: præstitoq; iuramento de fidei puritate conseruanda, Moguntinæ ciuitatis primus episcopus designatus, ad illuminationē totius Germaniæ destinatur. Vnde Germanorū Apostolus dici meruit. Breui enim tēpore Fræconiæ, Bauariæ, Thuringiæ ac Saxonæ populos, Deo acquisiuit: vbiq; vitia extirpans, virtutes inferens, templa ac monasteria plurima erigens, quibus ministros probatissimos præficiebat. Mortuo autem sanctissimo Vuillibrordo, Moguntinæ successorem suum constituit sanctum Lullum: & Traiectesem ad Rhenū archiepiscopatum secundus suscepit. Qui postquā decem & sex annis per Frisiā prædicasset, in **Doctum** oppido nūc Leuardiēsis diœcesis, anno septingentesimo quinquagesimo quinto, die quinto Iunii, ab infidelibus est oppressus, & martyriō redimitus, cum suis, quos plures quàm quinquaginta in fidei prædicatione cooperatores habebat. E quibus vndecim tantum suis nominibus exprimuntur †, velut celebriores Eobanus, episcopus: tres presbyteri, Vuintrugius, Vualterus, Adalherus: tres diaconi, Stircbaldus, Hamun.

*In historia
per Fulde
ses, 5 Iunii
apud Su-
tium.*

Ham
Gude
ses t
rific
thalar
Salua
cium,
quem
infig
(cuiu
Germ
ad eiu
minis
ac Pip
extra
angu
Sa
Doct
Iunii
Sa
leuat
nobis
hospi
cidat
quod
meri
bus
Liui
tame
Bauc
habe
quæ

Hamūtius & Boso: quatuor monachi, Vuaccarus, Gūderherus, Vuilliherus & Adolphus. Traiectēses tulerunt martyrum beatorū corpora, ac honorificē sepulturæ tradiderunt: è quibus, Eobani, Athalarij, & aliquot aliorū, in pheretris ad sanctum Saluatorem sunt eleuata. Sanctum tamen Bonifacium, victi precibus Lulli, Moguntia remiserunt; quem ille in Fuldēsi cœnobio, miraculis plurimis insignem, tumulauit. Est autē Fulda monasterium (cuius abbas primas est inter abbates Gallia & Germaniæ) in Buchonia Germaniæ tractu situm, ad eiusdem nominis fluiū, & intra eiusdem nominis ciuitatem. Quod sumptibus Carolomanni ac Pipini Bonifacius prius extruxerat. Habet etiā extra mœnia quatuor alia monasteria, in quatuor angulis, ab abbatibus Fuldensibus fundata.

Sanctus Boso diaconus & fidei prædicator, in **Dochum** Frisiæ oppido, passus est quinto die Iunij, cum Bonifacio, vt modò dictum est.

Sanctus **BRICTIUS** martyr, de sacro fonte leuatus est à sancto Liuino, qui apud matrē eius, nobilem & religiosam matronam Craphaildem, hospitabatur. Cum qua etiam immaniter est trucidatus, eodem die quo beatissimus Liuinus, eo quod palam querebatur sanctum episcopum immerito interfectum esse. Plura de his martyribus dicentur, cum ventum erit ad martyrem Liuinum. Bricij natalis non celebratur. In festo tamen translationis reliquiarum ecclesiæ sancti Bauonis, in Missæ sacrificio commemorationem habet, per sequentem Collectam. *Propitiare, quæsumus Domine, nobis famulis tuis, per sanctorum confesso-*

confesso-

confessorum tuorum, Bauonis, Landoaldi, Macarii, atque Amantij: & beatorum martyrum tuorum, Liuini, Adriani, Britij; & sanctarum virginum, Barbara, Vinciana, Landrada, Pharaildis; & ceterorum, quorum, reliquia in praesenti ecclesia requiescunt, merita gloriosa, vt eorum pia intercessione ab omnibus semper muniamur aduersis.

C.

Sancti Calisti papae reliquiae, Cisonium ad abbatialem ecclesiam sancti Calisti sunt allatae, per sanctum Euerardum, loci fundatorem. Quod factum scribit Meierus anno octingentesimo quinquagesimo quarto, sed nunc Remis habentur ad sanctam Mariam.

Sanctus **CANDIDVS** episcopus, claruisse scribitur Traiecti ad Mosam, post mortem sancti Seruatij, cum Sedes vacauit annis cetum & octo. Reliquiae ibidem in altari asseruantur. Natalis autem eius, & Valentini, episcoporum, & translatio sancti Seruatij, concurrunt die septima Iunii.

Sanctus **CAROLVS**, cognomento magnus, quiescit Aquisgrani, in rotunda quam extruxit basilica, quae ciuitas est imperialis, dioecesis Leodiensis. Primus fuit diuina ordinatione in Occidente Romanorum Augustus. Saxones, Vascones, & alios paganos, conuertit, per sacerdotum Dei praedicationes, per imperialis potentiae gladium, & per vitae salutaris exempla. Fide studiosissime ampliata, statu ecclesiae religiosè ordinato, regno etiam suo dilatato, ac pacato, obiit anno octingentesimo decimo quarto; die vigesimo octauo Ianuarij, & à Paschali papa in Sactorum catalogum est in-